

9 Ιουλίου, 1992

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΜΗΛΑΡΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 993/90)

- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Αιτιολογία τους υπό το Ν. 33/67 και το Άρθρο 35(4) του νέου Νόμου 1/90 — Η επιφύλαξη (β) του Αρθρου 89 του Ν. 1/90 — Μεταβατική ρύθμιση.
- 10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αξία — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Περισσότερη βαρύτητα από την Ε.Δ.Υ. στις περισσότερο πρόσφατες — Η ενέργεια θεωρείται νόμιμη από τη νομολογία.
- 15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αξία — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Η γενική βαθμολογία λαμβάνεται υπόψη και όχι η επί μέρους.
- 15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Η Ζαπίτης και Άλλος v. Δημοκρατίας, για τα μη προβλεπόμενα ως πλεονέκτημα πρόσθετα προσόντα.

20 Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Ανώτερου Γεωργικού Λειτουργού, στο Τμήμα Γεωργίας.

25 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Αφού η Ε.Δ.Υ. δεν βασίστηκε στις συστάσεις του Διευθυντή

και δεν τις ακολούθησε, και επομένως δεν επέδρασαν στη λήψη της επίδικης απόφασης, δεν έχει καμιά σημασία αν αυτές ήταν αιτιολογημένες ή αναιτιολόγητες, ή κατά πόσο έπρεπε να ήταν αιτιολογημένες ή όχι.

5

Στον περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμο του 1967 (Ν. 33/67), όπως τροποποιήθηκε, δεν υπάρχει πρόνοια για αιτιολογημένες συστάσεις. Τέτοια πρόνοια υπάρχει στο Άρθρο 35(4) του νέου Νόμου περί Δημοσίας Υπηρεσίας (Αρ. 1/90), που κατάργησε τον προηγούμενο. Σύμφωνα όμως με την επιφύλαξη (β) του Άρθρου 89 του Νόμου 1/90 και επειδή η διαδικασία πλήρωσης της παρούσας θέσης άρχισε πριν την έναρξη της ισχύος του Νόμου 1/90, το θέμα κρίνεται με βάση τις διατάξεις του προηγούμενου Νόμου (Ν. 33/67). Το ίδιο θέμα εγέρθηκε και απορρίφθηκε σε άλλη υπόθεση που αφορούσε την πλήρωση ίδιων θέσεων σε προηγούμενη διαδικασία με άλλη διοικητική πράξη (Βλέπε: **Κραμβιά και Άλλοι ν. Δημοκρατίας**).

10

15

Ο Διευθυντής δεν σύστησε ούτε τον αιτητή, ούτε το ενδιαφερόμενο μέρος και, εν πάση περιπτώσει, η Ε.Δ.Υ. δεν ακολούθησε τις συστάσεις του.

20

2. Η Ε.Δ.Υ. έδωσε περισσότερη βαρύτητα στις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων για το 1988 και 1989 που ήταν και οι πιο πρόσφατες, ενέργεια που θεωρείται νόμιμη (Βλέπε: **Republic v. Haris**).

25

3. Όσον αφορά τη βαθμολογία των υποψηφίων στις εμπιστευτικές τους εκθέσεις, είναι η γενική βαθμολογία που λαμβάνεται υπόψη και όχι η επί μέρους (Βλέπε: **Republic v. Roussos**).

30

4. Αναφορικά με τα προσόντα, τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος είχαν τα απαραίτητα προσόντα και το πρόσθετο προσόν του σχεδίου υπηρεσίας. Το ενδιαφερόμενο μέρος όμως, είχε και Διδακτορικό Δίπλωμα, σχετικό με τα καθήκοντα της θέσης, που μπορούσε να ληφθεί υπόψη από την Ε.Δ.Υ. (Βλέπε **Ζαπίτης και Άλλος ν. Δημοκρατίας**).

35

5. Η επίδικη απόφαση λήφθηκε κατά την ορθή άσκηση και εντός των ορίων της διακριτικής ευχέρειας της Ε.Δ.Υ., και ο αιτητής απέτυχε ν' αποδείξει έκδηλη υπεροχή, που είναι απαραίτητη σε περιπτώσεις όπως η παρούσα, για την

40

ανατροπή της απόφασης της Ε.Δ.Υ.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

5 Αναφερόμενες υποθέσεις :

Κραμβιάς και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1879·

Republic v. Haris (1985) 3 C.L.R. 106·

10

Republic v. Roussos (1987) 3 C.L.R. 1217·

Ζαπίτης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1098.

15 **Προσφυγή.**

Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η απόφαση των καθ' ων η αίτηση, με την οποία προάχθηκε στη θέση Ανώτερου Γεωργικού Λειτουργού (Τακτικός Προϋπολογισμός), Τμήμα

20 Γεωργίας, το ενδιαφερόμενο μέρος, αντί του αιτητή.

Χ. Ιερειδης, για τον αιτητή.

25 *Α. Παπασάββας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας για τους καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

30 **ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.:** Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής προσβάλλει, με την παρούσα προσφυγή, την απόφαση των καθ' ων η αίτηση, με την οποία προάχθηκε στη θέση Ανώτερου Γεωργικού Λειτουργού (Τακτικός Προϋπολογισμός), Τμήμα Γεωργίας, το ενδιαφερόμενο

35

μέρος Ανδρέας Πισσαρίδης, αντί αυτού.
Τα γεγονότα που αφορούν την παρούσα υπόθεση είναι τα ακόλουθα:

40 Με επιστολή του, ημερομηνίας 16/1/88, ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Γεωργίας και Φυσικών Πόρων ζήτησε από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.), την πλήρωση μιας κενής μόνιμης θέσης Ανώτερου Γεωργικού Λειτουργού, Τμήμα Γεωργίας, που είναι θέση προαγωγής. Το θέμα παραπέμφθηκε στην αρμόδια

Τμηματική Επιτροπή, η οποία, με την έκθεσή της που διαβίβασε στην Ε.Δ.Υ. με επιστολές της, ημερομηνίας 9/8/90 και 30/8/90, σύστησε για προαγωγή τέσσερις υποψήφιους, ανάμεσα στους οποίους το ενδιαφερόμενο μέρος, όχι όμως τον αιτητή (Παράρτημα 4 στην ένσταση). Η Τμηματική Επιτροπή βρήκε επίσης ότι όλοι οι συστηθέντες υποψήφιοι κατείχαν το πρόσθετο προσόν του σχεδίου υπηρεσίας και από τους υπόλοιπους, που δε συστήθηκαν, οκτώ δεν το κατείχαν, ενώ οι υπόλοιποι το κατείχαν. Ανάμεσα σ' αυτούς που το κατείχαν ήταν κι' ο αιτητής.

Κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 31/8/90 (Παράρτημα 5 στην ένσταση) η Ε.Δ.Υ., αφού εξέτασε την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, αποφάσισε επίσης να λάβει υπόψη, κατά την εξέταση του θέματος, και τέσσερις άλλους υποψηφίους, λόγω της αρχαιότητάς τους ή/και των εμπιστευτικών τους εκθέσεων.

Στην ίδια συνεδρία της η Ε.Δ.Υ., αποφάσισε επίσης, αφού ασχολήθηκε με τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων, να αγνοήσει τις τροποποιήσεις που έγιναν από Προσυπογράφοντες Λειτουργούς χωρίς να τηρηθούν οι πρόνοιες της παραγράφου 9 των σχετικών Κανονιστικών Διατάξεων, και να ληφθούν υπόψη οι αξιολογήσεις των Αξιολογούντων Λειτουργών μόνο.

Κατά τη συνεδρία της, ημερομηνίας 21/9/90, στην οποία παρίστατο κι' ο Αναπληρωτής Διευθυντής Γεωργίας (ο Διευθυντής), η Ε.Δ.Υ. ενημέρωσε το Διευθυντή για τις αποφάσεις της να μη λάβει υπόψη τις τροποποιήσεις στις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων, που έγιναν από τους Προσυπογράφοντες Λειτουργούς, και να λάβει υπόψη επιπρόσθετα από τους συστηθέντες και τέσσερις άλλους υποψήφιους. Ο Διευθυντής κλήθηκε επίσης να μην αποδώσει, κατά τη διενέργεια της σύστασής του, μεγάλη βαρύτητα στις εκθέσεις των υποψηφίων μέχρι το 1985, όπως είχε αποφασίσει η Ε.Δ.Υ. στο παρελθόν, κατά την πλήρωση άλλων ίδιων θέσεων σε προηγούμενη διαδικασία. Στη συνέχεια η Ε.Δ.Υ. άκουσε τις απόψεις του Διευθυντή, που σύστησε τον υποψήφιο Χαρ. Υφαρίδη, και μετά την αποχώρηση του Διευθυντή, ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των

υποψηφίων. Αφού αναφέρθηκε στο πρόσθετο προσόν και τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων, με ιδιαίτερη αναφορά στις εκθέσεις τους για τα δύο τελευταία χρόνια, και έλαβε επίσης υπόψη τα υπόλοιπα προσόντα των υποψηφίων και την αρχαιότητά τους, επέλεξε για προαγωγή, από 30/9/90, το ενδιαφερόμενο μέρος. Το σχετικό απόσπασμα από τα πρακτικά της Ε.Δ.Υ. (Παράρτημα 6 στην ένσταση), έχει ως εξής:

10 "Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, δεν μπόρεσε να υιοθετήσει τη σύσταση του Αναπληρωτή Διευθυντή για τον Υψαρίδη και αντί αυτού επέλεξε κατά πλειοψηφία (διαφωνούντος του κ. Κώστα Χριστοδουλίδη) τον

15 Ανδρέα Πισσαρίδη, ο οποίος έχει 'Εξαιρετες' Εμπιστευτικές Εκθέσεις όλα τα χρόνια και οι αξιολογήσεις του έγιναν από διάφορους Αξιολογούντες Λειτουργούς. Η Επιτροπή απέδωσε βέβαια ιδιαίτερη βαρύτητα στις αξιολογήσεις των δύο τελευταίων

20 χρόνων και σημείωσε ότι ο Πισσαρίδης έχει αρχαιότητα τεσσάρων ετών έναντι του Υψαρίδη και επιπλέον διαθέτει και πολύ υψηλά προσόντα.

25 Ο κ. Χριστοδουλίδης υποστήριξε, αντί του Πισσαρίδη, τον Ξυστούρη, γιατί του ανατίθεντο συστηματικά αρμοδιότητες ανώτερες από τις προβλεπόμενες από το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης που κατείχε. Επίσης, έκαμε εύφημη μνεία της προσφοράς του Ξυστούρη, ιδιαίτερα μετά το 1974, για την

30 αποκατάσταση των προσφύγων. Συγκεκριμένα, η έκθεσή του, που υπέβαλε το 1976 για την κατανομή της αγροτικής γης, αποτελεί το στοιχείο επί του οποίου βασίζεται, και σήμερα ακόμα η Υπηρεσία για να εξυπηρετεί τον προσφυγικό κόσμο, στον τομέα αυτόν.

35 Τα υπόλοιπα Μέλη της Επιτροπής δεν παράβλεψαν τα στοιχεία που αφορούν στην υπηρεσία του Ξυστούρη, πλην όμως ο κάθε υπάλληλος υπηρετεί εκεί που τοποθετείται και εκτελεί τα καθήκοντα που του ανατίθενται και, επομένως, το γεγονός ότι ένας υπάλληλος ασκεί ανώτερα ή περισσότερα καθήκοντα δεν μπορεί να αποτελέσει καθοριστικό παράγοντα, που να υπερισχύσει της γενικής εικόνας αξιολόγησης των

40

υποψηφίων.

Συμπερασματικά η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε κατά πλειοψηφία, με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους, αξία, προσόντα, αρχαιότητα, ότι ο Ανδρέας ΠΙΣΣΑΡΙΔΗΣ υπερέχει των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τον προαγάγει, σαν τον πιο κατάλληλο, στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Ανώτερου Γεωργικού Λειτουργού, Τμήμα Γεωργίας, από 30/9/90." 5 10

Η προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 26/10/90 και ως αποτέλεσμα ο αιτητής καταχώρησε την παρούσα προσφυγή. 15

Οι λόγοι που προβάλλει ο αιτητής, για ακύρωση της επίδικης απόφασης, αφορούν κυρίως τα ακόλουθα: 20

(1) Την αιτιολογία των συστάσεων του Διευθυντή.

(2) Τη μη σύσταση του αιτητή από την Τμηματική Επιτροπή και τον αποκλεισμό του από υποψήφιο, που, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του, αποτελεί πλάνη περί τα πράγματα. 25

(3) Την υπεροχή του αιτητή έναντι του διορισθέντος.

Αναφορικά με το πρώτο σημείο, ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι, παρόλο που η διαδικασία πλήρωσης της επίδικης θέσης άρχισε και συμπληρώθηκε με τον παλιό καταργηθέντα περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμο, αρ. 33/67, οι συστάσεις του Διευθυντή έγιναν στις 21/9/90, που ίσχυε ο νέος Νόμος αρ. 1/90, και σύμφωνα με το άρθρο 35(4), του νόμου αυτού, έπρεπε να είναι αιτιολογημένες γιατί η σύσταση δεν αποτελεί διαδικασία, αλλά ουσιαστική κρίση και εκτίμηση. Περαιτέρω, ισχυρίστηκε ότι η σύσταση του Διευθυντή αποτελεί στην ουσία επανάληψη των νομοθετικών προνοιών, κατά τρόπο γενικό και αόριστο. 30 35 40

Κατά πρώτον, οι πιο πάνω ισχυρισμοί του αιτητή έχουν μόνο ακαδημαϊκή σημασία στην παρούσα περίπτωση. Αφού η Ε.Δ.Υ. δε βασίστηκε στις συστάσεις του Διευθυντή και δεν τις ακολούθησε, και επομένως δεν

5 επέδρασαν στη λήψη της επίδικης απόφασης, δεν έχει καμιά σημασία αν αυτές ήταν αιτιολογημένες ή αναιτιολόγητες ή κατά πόσο έπρεπε να ήταν αιτιολογημένες ή όχι.

10 Στον περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμο του 1967 (αφ. 33/67), όπως τροποποιήθηκε, δεν υπάρχει πρόνοια για αιτιολογημένες συστάσεις. Τέτοια πρόνοια υπάρχει στο άρθρο 35(4) του νέου Νόμου περί Δημοσίας Υπηρεσίας (αφ. 1/90), που κατάργησε τον προηγούμενο. Σύμφωνα

15 όμως με την επιφύλαξη (β) του άρθρου 89 του νόμου αυτού (1/90):

"οποιαδήποτε διαδικασία πλήρωσης θέσης, που εκκρεμεί ενώπιον της Επιτροπής, κατά την ημερομηνία

20 έναρξης της ισχύος του παρόντος Νόμου, θα συνεχίσει και θα ολοκληρωθεί με βάση τις διατάξεις των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987."

Η διαδικασία πλήρωσης της παρούσας θέσης άρχισε,

25 όπως φαίνεται πιο πάνω, πριν την έναρξη της ισχύος του Νόμου 1/90 και, επομένως, το θέμα κρίνεται με βάση τις διατάξεις του προηγούμενου Νόμου (33/67). Το ίδιο θέμα εγέρθηκε και απορρίφθηκε σε άλλη υπόθεση, που αφορούσε την πλήρωση ιδίων θέσεων, σε προηγούμενη διαδικασία με

30 άλλη διοικητική πράξη (Βλέπε: **Κραμβιά και Άλλοι ν. Δημοκρατίας**, υπόθ. αφ. 718/90, 762/90, 854/90 και 888/90, ημερομηνίας 22/5/92).

Μεγάλο μέρος της αγόρευσης του δικηγόρου του αιτητή

35 αφορά τις συστάσεις του Διευθυντή. Όπως είπα και προηγουμένως, οι ισχυρισμοί αυτοί δεν επηρεάζουν το αποτέλεσμα της παρούσας υπόθεσης, αφού ο Διευθυντής δε σύστησε ούτε τον αιτητή, ούτε το ενδιαφερόμενο μέρος και, εν πάση περιπτώσει, η Ε.Δ.Υ. δεν ακολούθησε τις

40 συστάσεις του.

Αναφορικά με το δεύτερο σημείο, ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι κακώς ο αιτητής δε συστήθηκε από

την Τμηματική Επιτροπή, ο δε τελικός αποκλεισμός του από την Ε.Δ.Υ. αποτελεί πλάνη περί τα πράγματα, αφού η Ε.Δ.Υ. έλαβε υπόψη, κατά την τελική επιλογή της, άλλους τέσσερις υποψηφίους, που δε συστήθηκαν από την Τμηματική Επιτροπή, κι' από τους οποίους υπερεβούσε ο αιτητής. 5

Κατά πρώτον, πρέπει ν' αναφέρω ότι ο ισχυρισμός του αιτητή, ότι οι τέσσερις υποψήφιοι που δε συστήθηκαν από την Τμηματική Επιτροπή, αλλά λήφθηκαν υπόψη από την Ε.Δ.Υ. κατά την τελική της κρίση, δεν κατέχουν το πρόσθετο προσόν του σχεδίου υπηρεσίας, είναι λανθασμένος. Οι τέσσερις αυτοί υποψήφιοι είναι οι Χαρής, Ξυστούρης, Μοτίτης και Λυσανδρίδης, όπως φαίνεται δε από την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, από αυτούς μόνο οι Χαρής και Μοτίτης δεν κατείχαν το πρόσθετο αυτό προσόν. Επιπλέον, ήταν και οι τέσσερις αρχαιότεροι του αιτητή και υπερείχαν ως προς τις εμπιστευτικές εκθέσεις. Επομένως, βρίσκω αβάσιμο τον ισχυρισμό του αιτητή για πλάνη περί τα πράγματα. Εν πάση περιπτώσει, κανένας από τους τέσσερις αυτούς υποψηφίους δεν επιλέγηκε τελικά από την Ε.Δ.Υ.. 10 15 20

Εκείνο που απομένει τώρα είναι το τελευταίο σημείο, που αφορά τη σύγκριση του αιτητή με το ενδιαφερόμενο μέρος. 25

Η Ε.Δ.Υ., όπως φαίνεται από τα πρακτικά της συνεδρίας της, ημερομηνίας 21/9/90, αποφάσισε να μην αποδώσει μεγάλη βαρύτητα στις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων πριν το 1985. Όπως φαίνεται επίσης από τα ίδια πρακτικά για το ενδιαφερόμενο μέρος είχαν γίνει εμπιστευτικές εκθέσεις για το 1986 και το 1987, ενώ για τους άλλους υποψηφίους, συμπεριλαμβανομένου και του αιτητή, δεν είχαν γίνει, κατόπιν νομικής συμβουλής του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας. Επομένως, η Ε.Δ.Υ. έδωσε περισσότερη βαρύτητα στις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων για το 1988 και 1989, που ήταν και οι πιο πρόσφατες, ενέργεια που θεωρείται νόμιμη (Βλέπε: *Republic v. Haris* (1985) 3 C.L.R. 106, 116). 30 35 40

Όσον αφορά τη βαθμολογία των υποψηφίων στις

εμπιστευτικές τους εκθέσεις, είναι η γενική βαθμολογία που λαμβάνεται υπόψη και όχι η επί μέρους (Βλέπε: *Republic v. Roussos* (1987) 3 C.L.R. 1217, 1224).

- 5 Κατά τα τελευταία χρόνια, τόσο ο αιτητής, όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος βαθμολογήθηκαν ως εξαιρετοι. Το ενδιαφερόμενο μέρος βαθμολογήθηκε επίσης ως εξαιρετος και κατά το 1987 και 1986, ενώ ο αιτητής δεν είχε κατά την περίοδο αυτή εμπιστευτικές εκθέσεις. Οι
- 10 βαθμολογίες αυτές του ενδιαφερόμενου μέρους, όπως ορθά παρατήρησε η Ε.Δ.Υ., έγιναν από διάφορους Αξιολογούντες Λειτουργούς.

- 15 Όσον αφορά τα προηγούμενα χρόνια, σε μερικά από αυτά ο αιτητής έχει καλύτερες βαθμολογίες από το ενδιαφερόμενο μέρος, αλλά σ' αυτές, σύμφωνα με την απόφαση της Ε.Δ.Υ., δεν έπρεπε ν' αποδοθεί μεγάλη βαρύτητα.

- 20 Αναφορικά με τα προσόντα, τόσο ο αιτητής, όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος είχαν τα απαραίτητα προσόντα και το πρόσθετο προσόν του σχεδίου υπηρεσίας. Το ενδιαφερόμενο μέρος όμως, έχει και Διδακτορικό Δίπλωμα στο "Soils Science", που είναι σχετικό με τα
- 25 καθήκοντα της θέσης και μπορούσε να ληφθεί υπόψη από την Ε.Δ.Υ. (Βλέπε *Ζαπίτης και Άλλος ν. Δημοκρατίας*, υποθέσεις αρ. 870/87 και 873/87, ημερομηνίας 15/5/89). Το ενδιαφερόμενο μέρος είναι επίσης κατά τέσσερα χρόνια και 8½ μήνες αρχαιότερος του αιτητή.

- 30 Με βάση την πιο πάνω εικόνα, βρίσκω ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε κατά την ορθή άσκηση και εντός των ορίων της διακριτικής ευχέρειας της Ε.Δ.Υ. και ο αιτητής απέτυχε ν' αποδείξει έκδηλη υπεροχή, που είναι
- 35 απαραίτητη σε περιπτώσεις όπως η παρούσα, για την ανατροπή της απόφασης της Ε.Δ.Υ..

- 40 Ως αποτέλεσμα, η παρούσα προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.